

וְיִזְנֶה קְדִישָׁא בְּכָל שִׁית יוֹמִין דְּחַל. אַזְלָא
מְנַדָּא מְדוּף לְדוּף. וְאִם אֲשַׁכַּחַת צַדִּיק
בְּעֵלְמָא אֲתִדְבַקַת בֵּיה. אִם לֹא אֲתַחֲזֶרֶת לְקִנְיָהּ
וְאֲתַטְמְרָה תַּמָּן, בְּהֵהוּא אֲתֵר דְּאֲתַקְרִי קֵן
צְפוּר. וּמֵאִי נִיהוּ קֵן דִּילָה מְטֻרֵוֹן דִּי שְׁמִיה
שְׂדִי, דְּאִיהוּ נְטִיר תַּרְעָא דְּאֲתַמֵּר בֵּיה (תהלים
ק"ח כ) זֶה הַשֹּׁעַר לָהּ.

וּבְגִין דָּא בְּמִזְוּזָה שְׂדִי מְלַבֵּר יְהוּ"ה מְלַגְאוּ.
דַּשֵּׁס"ד מְלַאכֵי חֲבֵלָה אֲנוּן כְּחֻשְׁפִּין יוֹמֵי
שְׁתַּא שֵׁס"ה חֶסֶר חֵד. דָּא אִיהוּ יוֹם הַכַּפּוּרִים
דְּלִית לַשֹּׁטֵן שׁוֹלְטֵן עָלֶיהָ, הַשֹּׁטֵן הָכִי סָלִיק
שֵׁס"ד. בְּאַתֵּר דְּמִזְוּזָה תַּמָּן, לֹא אִית לִיה רִשׁוּ
לְקַרְבָּא. וּבְגִין דָּא (דְּבָרִים ו ט) וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ. מְזוּזוֹת ז"ז מו"ת. וּבְגִין דָּא פֶד לֹא
אֲשַׁתְכַּחַת אֲתֵר, אֲתַחֲזֶרֶת לְקִנְיָהּ דְּאִיהוּ
מְטֻרֵוֹן, דְּחֻשְׁבָּנָה שְׂדִי, דְּתַמָּן יְהוּ"ה מְאָרִי
דִּיוֹנָה קְדִישָׁא.

וּבִשְׁבַת דְּתַמָּן צַדִּיק, (בְּרַאשִׁית ח יא) וַתִּבָּא אֵלָיו
הַיּוֹנָה לֵעֵת עָרֵב. בְּגִין דְּאִיהוּ יַחֲוּדָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ. וְכַד אִית צַדִּיק
לְתַתָּא, אִיהוּ בְּאַתֵּר דִּיוֹם הַשְּׁבַת, דְּאִיהוּ שְׂדִי
דְּלַעֲלָא, וְבֵיה אֲתִיחַדַת קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. וְתַמָּן
אֲשַׁכַּחַת נִיחָא, וְלֹא אַזְלַת מְטֻלְטְלָא מְדוּף
לְדוּף וּמֵאַתֵּר לְאַתֵּר.

וּמֵאַן אִיהוּ צַדִּיק דְּאִיהוּ אֲתִדְבַקַת בֵּיה הֵהוּא
דְּאִיהוּ פְּלִיל מְכַל מְדוּת דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא. דְּאֲתַמֵּר בֵּיה וַיִּכְלוּ פְּלִיל כָּלָא. דְּכָל סְפִירָן
בֵּיה אֲתַפְּלִילוּ דְּאִיהוּ חֲסִיד וְגַמְיִל חֲסִיד עִם
שְׂכִינְתָּא, וְיַהֲיִב לָהּ תַּקְפָּא בְּגַבְוֶרָה. וְהָכִי בְּכָל
סְפִירָה וְסְפִירָה יַהֲיִב לָהּ תַּקְפָּא. אִיהוּ אֲתִדְבַקַת
וְלֹא תְזוּז מִנָּה בְּכָל שִׁית יוֹמֵי שְׁבַתָּא. וּבְגִינָה
אֲתַמֵּר עַל צַדִּיק אֶחָד הָעוֹלָם עוֹמֵד. אִיהוּ
תְזוּז מִמֶּנּוּ בְּכָל שִׁשִּׁת יוֹמֵי הַשְּׁבַת. וּבִשְׁבִילוֹ נֹאמֵר, עַל צַדִּיק

וְהַיּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּכָל שִׁשִּׁת יוֹמֵי
הַחֹל הוֹלֶכֶת נוֹדֶדֶת מִמְּקוֹם
לְמִקְוֶה. וְאִם מוֹצֵאת צַדִּיק
בְּעוֹלָם, נִדְבַקַת בּוֹ. אִם לֹא,
חוֹזֶרֶת לְקִנְיָהּ וּמִתְחַבֶּאת שָׁם,
בְּאוּתוֹ מְקוֹם שְׁנִקְרָא קֵן צְפוּר.
וּמֵה הוּא הָקֵן שְׂלָה? מְטֻרֵוֹן
שְׂשֻמוֹ שְׂדִי, שְׂהוּא שׁוֹמֵר הַשֹּׁעַר
שְׁנֵאמֵר בּוֹ (תהלים ק"ח) זֶה הַשֹּׁעַר
לָהּ.

וּמִשּׁוּם זֶה בְּמִזְוּזָה, שְׂדִי מְבַחוּץ
וְיַהֲוֶה מְבַפְּנִים. שְׂשֻלֵּשׁ מְאוּת
שְׂשִׁים וְאַרְבָּעָה מְלַאכֵי חֲבֵלָה הֵם
כְּחֻשְׁבֹּן יְמוֹת הַשָּׁנָה, שְׁלֹשׁ מְאוּת
שְׂשִׁים וְחֲמֵשׁ חֶסֶר אֶחָד. זֶהוּ יוֹם
הַכַּפּוּרִים שְׂאִין לַשֹּׁטֵן שְׁלֹטוֹן
עָלָיו. הַשֹּׁטֵן כִּף עוֹלָה שְׁלֹשׁ מְאוּת
שְׂשִׁים וְאַרְבָּע. בְּמִקְוֶה שְׂשִׁים
מְזוּזָה, אִין לוֹ רִשׁוּת לְהִתְקַרֵּב,
וּמִשּׁוּם זֶה (דְּבָרִים יא) וּכְתַבְתֶּם עַל
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ. מְזוּזוֹת - ז"ז מוֹת.
וּמִשּׁוּם זֶה, כְּשִׁלָּא מוֹצֵאת מְקוֹם,
חוֹזֶרֶת לְקִנְיָהּ שְׂהוּא מְטֻרֵוֹן,
שְׂחֻשְׁבֹּנוֹ שְׂדִי, שְׂשִׁים יְהוּ"ה
בְּעַל הַיּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה.

וּבִשְׁבַת שְׂשִׁים צַדִּיק, וַתִּבָּא אֵלָיו
הַיּוֹנָה לֵעֵת עָרֵב, מִשּׁוּם שְׂהוּא
הַיַּחֲוֵד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא עִם
שְׂכִינְתּוֹ. וּכְשִׁישׁ צַדִּיק לְמִטָּה,
הוּא בְּמִקְוֶה שֶׁל יוֹם הַשְּׁבַת,
שְׂהוּא שְׂדִי שְׂלִמְעָלָה, וְבוֹ
מִתִּיחַדַת הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא. וְשֵׁם
מוֹצֵאת מְנוּחָה, וְלֹא הוֹלֶכֶת
מְטֻלְטְלַת מִמְּקוֹם לְמִקְוֶה וּמֵאַתֵּר
לְאַתֵּר.

וּמִי הוּא הַצַּדִּיק שְׁנִדְבַקַת בּוֹ?
אוּתוֹ שְׂכִלּוֹל מְכַל הַמְּדוּת שֶׁל
הַקְּדוּשָׁה בְּרוּף הוּא, שְׂנֵאמֵר בּוֹ
וַיִּכְלוּ, כּוֹלֵל הַכָּל. שְׂכָל הַסְּפִירוֹת
נְכַלְלוּ בּוֹ, שְׂהוּא חֲסִיד וְגוֹמֵל
חֲסִיד עִם הַשְּׂכִינָה, וְנוֹתֵן לָהּ תַּקָּף
בְּגַבְוֶרָה. וְכִף בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה
נוֹתֵן לָהּ תַּקָּף. הִיא נִדְבַקַת, וְלֹא
אֶחָד הָעוֹלָם עוֹמֵד. הוּא הָעוֹמֵד

שנושא הכל, ובו פנפי יונה נחפה בפסך. היא מכסה עליו בכנפיה ומגנה עליו מכל המקטרגים של העולם.

ובשבי"ו נאמר (תהלים נה) לא יתן לעולם מוט לצדיק. לא יאנה לצדיק כל און. לא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. ובו נראית הקשת של גאלה בגונים מאירים, ומיד (בראשית ט) וראיתייה לזכר ברית עולם. ולא תצא כצאת העבדים מצד הקשת שהוא עבד. ועוד זרקא. הנה אליהו יורד וכמה מחנות עמו של מלאכים ונשמות.

פתח ואמר, המנוחה הקדושה, הנה כמה מחנות של מלאכי חבלה שיורדים על הצאן. אמר לרועה שיזרק אבן מהמקלע הקדוש עליהם. נרמז בכתר עליון כמו זה: יו"ד ה"י וא"ו ה"י, שעולה אהיה שלש פעמים, והוא אש"ר רא"ש שאהי"ה אהי"ה הפלל של מ"ב, והוא פולל עשר אמירות כמו זה: אל"ף ה"א יו"ד ה"א. וכמה הן ספירות פנימיות, וכמה ספירות אחריות, והן זו על גב זו. זהו שכתוב כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם. ובשבי"ח נאמר וכמה פנים לפנים הנוראים, וכמה אחרים לאחורים שלא נראים. ואותם הפנימיים הם: יו"ד ה"י וא"ו ה"י. יו"ד ה"י וי"ו ה"י. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. אחרים הם: י"י יה"ו יהו"ה א"ה אה"י אהי"ה. כשאותם פנימיים מלמעלה כמו הטעמים על האותיות, הם זכרים. וכשהפנימיים הם למטה בשביל הנקדות פחת האותיות, הם נקבות. וכלם נודעים בסוד זה.

עמוד סביל פלא. ובה (תהלים סח יד) פנפי יונה נחפה בפסך. איהי מכסיאת עליה בגדפהא, ואגינת עליה מפל מקטרגין דעלמא.

ובגינה אתמר (תהלים נה כג) לא יתן לעולם מוט לצדיק. (משלי יב כא) לא יאנה לצדיק כל און. (תהלים לו כה) לא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. ובה אתחזי קשת דפרקנא בגונוי נהירין. ומיד (בראשית ט ז) וראיתייה לזכר ברית עולם. (שמות כא ז) ולא תצא כצאת העבדים מסטרא דקשת דאיהו עבד. ועוד זרקא. הא אליהו נחית וכמה משרין עמה דמלאכין ונשמתין.

פתח ואמר בוצינא קדישא הא כמה משרין דמלאכי חבלה קא מחתין על עאנא. אימא לרעיא דזריק אבנא מקירטא קדישא לגביהו. (חסר כאן) אתרמיז בכתר עלאה בגוונא דא יו"ד ה"י וא"ו ה"י דסליק אהיה תלת זמנין. ואיהו אש"ר רא"ש דאהי"ה אהי"ה פללא דמ"ב. ואיהו פליל עשר אמירן. בגוונא דא אל"ף ה"א יו"ד ה"א. וכמה אנון ספירן פנימאין וכמה ספירן אחרים, ואנון דא על גב דא. הדא הוא דכתיב (קהלת ז ז) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם.

ובגינהו אתמר וכמה פנים לפנים הנוראים, וכמה אחרים לאחורים דלאו הנראים, ואנון פנימיים אלין יו"ד ה"י וא"ו ה"י. יו"ד ה"י וי"ו ה"י. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. אחרים, אנון י"י יה"ו יהו"ה א"ה אה"י אהי"ה. א"ה אה"י אהי"ה. א"ה אד"נ אדנ"י. פד אנון פנימיים מלעלא בגון טעמי על אתון, אנון דכורין. וכד פנימיים אנון לתתא בגין נקודין תחות אתון, אנון נוקבין. וכלהו

אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּ בְּרָזָא דָּא. כַּד אֶהְיֶיָּה עַל יְהוָה
אֲנוּן נִוְקָבָא.

בְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. וּבְכָל אֶתֶר כְּתֵר
אֵימָא, וְתִרְוִיָּהּוּ אֲרַמִּיזוּ בְּשֵׁם אֲדִנְיָי א'
אֶהְיֶיָּה י' יְהוָה. וְהָכִי כַּד אֲדִנְיָי עַל יְהוָה
אִיהוּ נִוְקָבָא בַּת. כְּגֻנָּא דְטַפָּה דְדַכּוּרָא כַּד
אֶקְדִּימָא לְטַפָּה דְנוֹקְבָא, אִיהוּ בַּת. וְכַד נִוְקָבָא
אֶקְדִּימָת לְדַכּוּרָא אִיהוּ בִּן. הָדָא הוּא דְכִתִּיב
(בראשית ב ד) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִיִּם אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם.

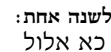
וּבְגִין דָּא עֲשֵׂר סְפִירוֹת מְסֻטְרָא דְאֶהְיָה
מִתְחִילִים בְּאֵת א', וְאִיהוּ ב' כְּתֵר
כְּחֻשְׁבֵּן חִי' וּמִתְפַּשְׁטִין מִנָּה עֲשֵׂר הַוּוֹן,
וְאֲנוּן הִיָּה הִיָּה אֶהְיָה כְּגֻנָּא דְאֶתְנוּן דְאֲנוּן
יְהוָה מְלָךְ יְהוָה מְלָךְ יְהוָה יְהוָה יְהוָה.
הִיָּה וְיִהְיֶה דִנְקָדָה דְלֵהוּן דִּהְוִיָּה דָּא מְסֻהִיד
עַל עֲלִית כָּל עֲלָאִין, דְאִיהוּ הִיָּה קִדְּם כָּל הַוּוֹיָה,
וְיִהְיֶה בְתֵר כָּל הַוּוִיָּה עַד אֵין סוּף. וּמְסֻטְרָא
דְאֲדִנְיָי אֶתְקָרִי אֵין דְאֶתְרַמִּיזוּ בְּאֲדִנְיָי דְאֶסְהִיד
עָלֶיהָ דְאִיהוּ אַחֲרִית עַד אֵין סוּף וְתַכְלִית. וְאֶהְיָ
סְהִיד עַל קִדְמוּתוֹ דְלִית קִדְמוֹן עָלֶיהָ. וְסִימְנִיף
דְאֶחֱזִירִים א"י א"י אֶהְיֶיָּה יְהוָה.

אֲדִנְיָי יְהוָה. אֲנוּן עֲשֵׂרָה עֲשֵׂרָה אַרְבַּע אַרְבַּע.
אַרְבַּע רְשִׁיּוֹת דְשִׁבְתָּ דְלִית זֶר בִּינִיָּהּוּ,
וְאֲנוּן תְּרִין דְכֵר וְנוֹקְבָא חַד (דף קכב ע"ב) לִימִינָא.
וְדְכֵר וְנוֹקְבָא חַד לְשִׁמְאָלָא. (שמות לג כג) וּפְנִי לֹא
יֵרָאוּ. י"א א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וְכָל
שְׁמָא רַחְבּוֹ אַרְבַּע וּגְבָהּ עֲשֵׂרָה וְסֻלְקִין אַרְבַּע
אַרְבַּע לְשִׁבְעִין וְתִרְיָן, וְתִלְיָן מַעֲשָׂר. כְּגֻנָּא דָּא
יִו"ד ה"י וִי"ו ה"י. וְאֲנוּן יִו"ד עֲשָׂרִין. ה"י
ה"י תִּלְתִּין. וִי"ו עֲשָׂרִין וְתִרְיָן. סֻלְקִין שִׁבְעִין
וְתִרְיָן.

כְּגֻנָּא דְעֲשֵׂר אֶתְנוּן דְאֲנוּן י' י' יְהוָה יְהוָה

כְּשִׁאֲהֵיָּה עַל יְהוָה הִם נִקְבָּה.
בְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. וּבְכָל
מְקוֹם הַכְּתֵר הִיא אֵם, וּשְׁנֵיהֶם
נִרְמְזוּ בְּשֵׁם אֲדִנְיָי א' אֶהְיֶיָּה י'
יְהוָה. וְכָךְ כְּשִׁאֲדִנְיָי עַל יְהוָה,
הַנִּקְבָּה הִיא בַּת. כְּמוֹ שְׁטַפָּה שֶׁל
הַזָּכֵר, כְּאֲשֶׁר הִיא מְקַדֶּימָה אֶת
טַפַּת הַנִּקְבָּה, הִיא בַּת, וְכִשְׁנִיקְבָּה
מְקַדֶּימָה אֶת הַזָּכֵר, הוּא בֶּן. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת
יְהוָה אֱלֹהִיִּם אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.
וּמִשּׁוּם זֶה עֲשֵׂר סְפִירוֹת מִהַצַּד
שֶׁל אֶהְיָה מִתְחִילִים בְּאֵת א',
וְהוּא ב' כְּתֵר כְּחֻשְׁבֵּן חִי' ה',
וּמִתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ עֲשֵׂר הַוּוֹיָה,
וְהֵם הִיָּה הִיָּה אֶהְיָה, כְּמוֹ
שֶׁהָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהוָה מְלָךְ
יְהוָה מְלָךְ יְהוָה יְהוָה יְהוָה.
שֶׁהַנִּקְבָּה שֶׁלֵּהֶם הוּא הִיָּה וְיִהְיֶה,
שֶׁהַהִיָּה הוּא מַעֲדָה עַל עֲלִית כָּל
הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁהוּא הִיָּה קִדְּם כָּל
הַוּוִיָּה, וְיִהְיֶה אַחֵר כָּל הַוּוִיָּה עַד
אֵין סוּף. וּמִהַצַּד שֶׁל אֲדִנְיָי נִקְרָא
אֵין, שְׁנִרְמְזוּ בְּאֲדִנְיָי, שְׁמַעֲיֵד עָלָיו
שֶׁהוּא אַחֲרִית עַד אֵין סוּף
וְתַכְלִית. וְאֶהְיָ מַעֲיֵד עַל קִדְמוּתוֹ,
שֶׁאֵין קִדְמוֹן עָלָיו, וְסִימְנִיף
שֶׁאֲחֻרִי א"י א"י אֶהְיֶיָּה יְהוָה.
אֲדִנְיָי יְהוָה. הֵם עֲשֵׂרָה עֲשֵׂרָה
אַרְבַּע אַרְבַּע. אַרְבַּע רְשִׁיּוֹת שֶׁל
שִׁבְתָּ שֶׁאֵין זֶר בִּינֵיהֶם, וְהֵם שְׁנַיִם
זָכֵר וְנִקְבָּה אֶחָד לִימִין, וְזָכֵר
וְנִקְבָּה אֶחָד לְשִׁמְאָל. וּפְנִי לֹא
יֵרָאוּ. י"א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אֶחָד, וְכָל שֵׁם רַחְבּוֹ אַרְבַּע וּגְבָהּ
עֲשֵׂרָה, וְעוֹלָם אַרְבַּע אַרְבַּע
לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם. וְתִלְוִיִּים מַעֲשָׂר,
כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"י וִי"ו ה"י, וְהֵם
יו"ד עֲשָׂרִים. ה"י ה"י שְׁלוּשִׁים.
וִי"ו עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם. עוֹלָם
לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם.

כְּמוֹ שֶׁעֲשֵׂר הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן י' י' יְהוָה
יְהוָה יְהוָה, וְעוֹלֹת לְשִׁבְעִים
וּשְׁתַּיִם. אֵין שֵׁם בֵּין מִשְׁבְּעִים

ג' שנים-ש"ג: **שעמ**
ה אלול

[illegible]

כֹּל י' אִיְהִי אֲבָנָא וְאִיְהִי יְסוּדָא דְבִנְיָנָא מִסְטָרָא
דְּצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, דְּאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיעִי
דְּבֵיהּ וַיִּכְלוּ, אִיהוּ כָּלִיל שְׁבַעִין וַתְּרִין הַיּוֹת.
וְכָל ה' בִּנְיָנָא דְּבֵיתָא. כְּגוֹן (משלי כד א) בְּחֻכְמָה
יִבְנֶה בֵּית. דְּצַדִּיק קְשׁוּרָא דִּילָּהּ בְּחֻכְמָה דְּאִיְהִי
י' עֲלָאָה. וְצַדִּיק אִיהוּ י' זַעֲרָא. שְׁכִינְתָּא
תַּתְּאָה בֵּית ה' תַּתְּאָה וְדָא אֲתַבְּנִיאת בֵּה' עֲלָאָה.
ו' עֲמוּד סָבִיל כָּלָא וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
אַרְךָ בֵּין אָבָא וְאֲמָא. וְאִיהוּ ו' זַעֲרָא בְּצַדִּיק.
ה' דְּאִיְהִי בֵּית ב'. אֵלָּא כְּגוֹנָא דְּאִית תִּלְת גְּגִין
בְּדָא, הָכִי אִית תִּלְת גְּגִין בְּדָא, וְכָל נִקְדָּה
בְּאֲמַצְעִיתָא דְּכָל תִּבְּה, צְרִיף לְאַרְפָּא בֵּה
וּלְסִלְקָא בְּתַפְּאֲרַת וּלְאַכְלָלָא בֵּה עֶשֶׂר סְפִירוֹת.
וְכָל נִקְדָּה לְעֲלָא מִן תִּבְּה צְרִיף לְסִלְקָא
מִחֻשְׁבְּתָהּ בְּכַתֵּר, וּלְנַחֲתָא לֵה עַד מַלְכוּת.

להעלות מחשבותיו בכתר ולהורידה עד מלכות. וכך בכל ה

במקום הטעמים, וכשיש טעמים
שהם כתרים על אותיות, לא צריך
לעשות תנועה באות מן תבה,
אלא באותה שעליה הכתר.

ועוד, השכינה, אף על גב
שכלולה מעשר ספירות, ובה
נקראו כלם אחרים, כן
כשמתחדות בה הספירות שהן
פנימיות, כל הספירות נקראות
מצד הפנימיים.

ויש ספירות שהן לפני ולפנים.
וכשנכללים בה כל הספירות,
נקראות לפני ולפנים. ופנימיים,
ופנימיים של פנימיים, ואחרים,
כלם הם אחד. ואינם כמו שהאדם
שגופו מין אחד ונשמתו מין
אחר, אבל למעלה הכל אחד.
אלא כל אור וכל דרגה שהיא
יותר קרובה לעלת כל העליונים,
נקראת לפני ולפנים.

ועוד, השכינה נקראת פרדס של
התורה, על שם שהיא כלולה
מ'פשוט', 'ראיה', 'דרשה', 'סוד'.
שהתורה זהו סימן פרדס.
ונקראת עץ החיים מהצד של
צדיקים גמורים שאין בהם
פסלות. ומצד של כמה אילנות
הם, שמהפרי שלהם נודעת
השכינה ביניהם כפי מעשיהם.

כמו האגוז שפריו נסתר וחתום,
זהו רומז לשכינה שנאמר בה (שיר
ד) גן נעול אחתי פלה גל נעול
מעין חתום. כמו היין שהוא
סתום וחתום, שאין נהנים ממנו
הרשעים, ולא התנסף, כן גם
השכינה סתומה וחתומה בין
הרשעים שלא נהנים ממנה,
והאור שלה נאמר בו (שמות ב)
ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו.
וכן התורה, הסודות שלה
סתומים וחתומים, שאין נהנים
מהם הרשעים, ומשום זה אכל
דבש ושתה יין ואל תלמדוהו
לגוי.

והכי בכל תבה ותבה. דתנועה דנקודי אנון
באתר דטעמי. וכד אית טעמי דאנון פתרון
על אתון, לא צריך למעבד תנועה באת מן
תבה, אלא בההיא דתגא עליה.

ועוד שכינתא אף על גב דאיהי כלילא מעשר
ספירות ובה אתקריאו פלהו אחרים.
הכי כד מתחדים בה ספירן דאנון פנימיים,
כל ספיראן אתקריאו מסטרא פנימיים.

ואית ספיראן דאנון לפני ולפנים. וכד אתכלילן
בה כל ספירן, אתקריאו לפני ולפנים.
ופנימיים ופנימיים דפנימיים ואחרים פלהו
אנון חד. ולא אנון כגונא דבר נש דגופה
מינא חדא, ונשמתה מינא אחרא, אבל לעלא
פלא חד. אלא כל נהורא וכל דרגא דאיהי
יתיר קריבא לעלת כל עלאין, אתקריאת לפני
לפנים.

ועוד שכינתא אתקריאת פרדס דאורייתא, על
שם דאיהי כלילא מ'פשוט' 'ראיה' 'דרשה'
'סוד דאורייתא דא הוא סימן פרדס. ואתקריאת
עץ חיים מסטרא דצדיקים גמורים דלית בהון
פסלות. ומסטרא דכמה אילנין אנון, דמאיבא
דילהון אשתמודעת שכינתא ביניהון כפום
עובדיהון.

כגון אגוז דאיבא דילה סתימא וחתומה, האי
איהו רמיז לשכינתא דאתמר בה (שיר ד יב)
גן נעול אחתי פלה גל נעול מעין חתום. כגון
יין דאיהו סתום וחתום, דלא אתהנין מנה
רשיעיא, ולא אתנסף, הכי נמי איהי שכינתא
סתימא וחתומא בין רשיעיא דלא אתהנין
מנה. ואור דילה אתמר ביה (שמות ב ב) ותרא אתו
כי טוב הוא ותצפנהו. והכי אורייתא רזין דילה
סתימין וחתומין דלא אתהנין מנהון רשיעיא.
ובגין דא אכל דבש ושתי חמרא ואל תלמדוהו
לגוי.